

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 » — »
 Negyedévre . . . 2 » 50 »
 Egy hóra . . . — » 85 »
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. itélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
 PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. tábla átellenében,
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
 —
 Kéziratot vissza nem adunk
 —
Hirdetéseket
 a kiadóhivatal veszi föl.

Lesz-e hát kiegyezés?

Pécs, 1898. szept. 21.

Azt mondja az irás, hogy a végítélet napja előtt támadni fognak hamis próféták, kik az emberiséget az isteni igazságtól való elszakadásra fogják csábítani, hogy a végső nagy istenítélet minél jobban benépesítse a poklok birodalmát.

A jelek azt mutatják, hogy a politika mezején már nagyon közel van a végítélet napja, mert a hamis próféták ugyan csak sűrűn tűnedeznek fel; álöltözetben, kendőzött arccal járnak a nép között, mint az éjjeli tolvaj, hogy rájuk ne ismerjenek s látszólag a kormány ellen intézett támadásokkal iparkodnak rávenni a népet, hogy forduljon el azoktól, akik az ő érdekeinek védelmében elszánt harcra készülnek s követelje a kormánytól azt, a mit ennek megcselekedni ugyanis eltökélt akarata.

Már a múlt hónap elején megszólaltak ezek a hamis próféták a »Frázis nélkül« s az »Uj alakulása« cím alatt világga bocsátott röpiratokban, de hasztalan hangoztatták a gazdasági téren való szolgálataknak egyedül üdvözítő voltát, szavuk elhangzott a pusztában, senki föl nem ült a szirénhangoknak, mert mindenki meglátta a felöltött agrárius, meg ellenzéki palást alól kikandikálni a kormány szolgálatában álló lólabákat.

Most egy újabb ilyen talmi próféta ugrott ki a bokorból egy kiskisgazda képében, aki egy sibilla-féle nyomtatványban

teszi föl a kérdést, hogy »lesz-e hát kiegyezés?« és egy sereg sületlenséggel iparkodik az ország földmivelő kiskisgazdait a gazdasági önállóságot követelő ellenzék ellen felbőszíteni, a tőzsgyökeres magyar faj végpusztulását, a kiskisparos osztály koldusbotra jutását festvén a falra az esetre, ha nem támogatja a kormányt a közös vámterületnek minden áron való fentartására irányuló törekvésében.

Ennek a »kiskisgazdának«, aki most bizonyára fényesre vasalt cylinderben sétál a főváros aszfaltján s meglepődéssel szivja illatos havannáját, meglátszik a félcelményén, hogy félreismeri a magyar népet, a mikor ennek egyszerűségét butaságnak nézi s ez alapon felteszi róla, hogy készpénznek fogja venni az ő ostoba ámitását csak azért, mert azt népies mondásokba erőszakolta bele.

Pedig hát a mi népünk nem ül ám fel az olyan gazdának, a ki — mint ez a mondva csinált »kiskisgazda« magáról állítja — már az ideai szőlőtermését is felváltotta bankóra, mikor más okos gazda szőlőjében a fűrt még a tőkén érik, s nem nagyon fog megijedni az ilyen híres gazdának attól a huhogásától, hogy *nem lesz érdemes buzát vetni, szőlőt és gyümölcsöt termelni, szarvasmarhát és disznót nevelni, ha nem lesz közös vámterület.*

Van a magyar népben annyi természetes józan ész, hogy odakiáltja ennek a hamis prófétának: bolondnak mondja kend, hogy jobb a szomszédal közösen gazdál-

kodni, mint urnak lenni a magunk portáján. A magyar nép már csak megmarad a maga közmondása mellett, hogy »közös lónak túrók a hátak«, mert ezt már keservesen kipróbálta s bizony nem fogja elhinni semmiféle szalonparasztnak, hogy tönkre megy, ha a magunk dolgába nem lesz beleszólása másnak, ha úgy állapítjuk meg a vámtarifánkat, amint az a mi érdekeinknek s nem a zsirunkból élőködő Ausztria kívánságának megfelelő.

Hasztalan rémitgeti a budapesti kürtök kalapos »kiskisgazda« a magyar földmivelő népet azzal, hogy a nyakán marad a termése, ha az osztrák határon fölállítják a vámsorompót, mert annyit parasztszszel is föl tud fogni, hogy ennie csak kell az osztráknak azután is, magának pedig nem terem annyija, a mivel éhségét csillapíthatná.

A vámháboru is csak olyan papiros-mumus, a melytől csak a nagyon kicsi gyerek ijed meg. Bármennyire haragudjék is az osztrák a magyarokra, ha ezek a maguk lábán kezdenek járni, annyi esze mégis van, hogy a saját öt ujját többül le ne messe csak azért, hogy nekünk a kiskis-körmünket levághassa.

Mi a magunk terményeit valahogy csak elfogyasztjuk s be is szerezhetjük idehaza érte életszükségleteinket, de az osztrák nem eheti meg a maga posztóját, üvegjét, gépeit, neki az élelmét okvetlenül a külföldről kell beszereznie s honnét veszi majd hozzá a pénzt, ha a saját gyártmá-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Kesergőhöz.

Láttam a zsgorit, ki harácsolt kincsét
 Szerencse kerekén egyszerre veszté el;
 Haját tépdeste ki, tombolt, mint az örült,
 Fölfordult a világ eszével-szívével.

S láttam az embert, ki a hir szárnyán nyargalt,
 Bejárván völgyeket, tengert és a bérceket,
 S midőn legfentebb volt, alábukott mélyen,
 Teste megtörődött, szive sebből vérzett.

Reményét nem veszté végkép egyik sem el,
 Talpra állt s nagy baját vonszolta magával;
 Uj élethez kezdett, próbálta elülről,
 S megint fölfelé tört csüggedetlen szárnyal.

Láttalak téged is veszteséged mellett;
 Igaz, e veszteség hirnél-kincsnel drágább,
 Mert attól fosztott meg irigykedő sorsod,
 Ki mindened vala s nem leheted párját.

S látom, a veszteség fájdalmasan érint,
 Vérző sebedre mert a lét nem nyújt enyhét;
 Vigasztalan bolyongsz, nincs, ki földerítsen,
 Fenéig üríted a keserű kelyhet.

De ne csüggedj végkép, bizva lépj előre;
 Szivednek tán van még parányi reménye:
 Borus felleg mellől előbukkan néha
 Az elfedett napnak melegítő fényé!

Erdélyi Sándor.

Pistike szerencséje.

Épen egy hónapja készülődnek a jó Gelencsér bácsi portáján, valami nagy-nagy ünnepségre.

Az ötvenedik születésnapját akarják megünnepelni fényesen, hogy abból mindenki élvezhesse az őt megillető részt.

Felszázados jubileuma. Szép szó és hogy Gelencsér uram olyan viruló egészségben néz eléje, még szebb színezetet kölcsönöz majd neki.

Még az utolsó, a legkisebb gyerek is alig várja, hogy eldűdöghesse azt a néhány soros versikét, mit Dóra néni, az öreg dada, épen fél éve oltogat beleje nagy ügyyel-bajjal. Csunya betűk, sehogyan sem akarnak pici szöszke fejcskéjében megmaradni.

De azért két sort mégis csak eldűdög nehezen. Most is épen azt hajtogatja, miközben parányi kezecskéjében valami kalácsfélét majszolgat az aprólék . . .

Olyan kedves, olyan bájos kis gyerek ez a Pistike. Talán valamennyiök közt ő a legszébb, pedig — apjuk diszére válják — épen tizen vannak. Öt fiu, öt leány.

Be sokszor elmereng rajtuk az apjuk két szeme világa. Ez a kis gyermekhadserég a mindene, menyországa, üdvössége, boldogsága. S ha netán elfogná a jövő aggodalma, csak azzal altatja magát, csak azzal vigasztalja aggodó szívét, hogy a ki adta, majd csak megsegíti a felnevelésben is. Meg aztán az se mindennapi dolog, hogy tiz apró emberke husz parányi keze ránkassza apai köntösét, egyre kiabálva: »papa, kenyeret!« . . .

E ez a két szó ha átvillan agyán, már elég vigasz, hogy atyai szívét megnyugtassa. Neki vigasz, pedig Isten látja lelkét, sem gróf, sem báró, de még csak birtokos sem, még kevésbé szolgabíró, hanem csak egyszerű falusi jegyző. Szereti a családját, bár a jó Isten áldását már a hatodiknál sokalta, de akkor is csak azzal vigasztalta magát, hogy csak annak ad az Isten aprólékot is. a kit szívéből szeret.

Ticsi dejet, ticsi ajta

Edje csat azt mondatja . . .

— Edje csat azt mondatja . . . . . mondatja . . .

— No tovább te kis szöszke kócos te! — zsémbel a köszöntőjébe az öreg Dóra

nyai a nyakán maradnak? Mert hát ezeknek a gyártmányoknak sincs ám más biztos piacuk, mint Magyarország. Ausztriának tehát nagyobb érdeke, hogy ne legyen köztünk vámháboru a gazdasági elkülönzés esetén, mint nekünk; ő lesz tehát az, aki majd könyörgésre fogja a dolgot, hogy ereszszük be az ő iparcikkeit s viszont ő is beereszti a mi terményeinket.

Vámháboru esetén Ausztria kényszeritene bennünket, hogy mindazokat az ipari cikkeket, a melyeket eddig tőle szereztünk be, idehaza készítsük, de ő hasztalan próbálkoznék vele, hogy a mi búzáunkkal fölértő mennyiségű és minőségű búzát termeljen odahaza.

Manapság már a mezőgazdasági termények kelendősége nem függ egyes országok prohibitív intézkedéseitől, hanem a világtermés által produkált mennyiségtől. Láttuk, hogy mikor a világpiacon bőségben volt a buza, a mi búzánk ára is bizony leszállt olyan minimumra, hogy a költséget is alig hozta be, dacára annak, hogy vámközösségben voltunk Ausztriával, egyetlen rossz világtermés pedig felszökett az árakat.

Ezért vannak aztán a földmivelő országok kitéve olyan sokféle válságnak s ezért szükséges, hogy fejlesszük az ipart, mert csak az ipari cikkek állandóbb árai ellensúlyozhatják a nyerstermények nagy árhullámzásából eredő veszedelmeket. De ezt addig nem tehetjük, míg ipari tekintetben teljesen ki vagyunk szolgáltatva egy másik nagy iparosállamnak.

Ne hallgassunk tehát azokra a vészmadarakra, akik gazdáink végromlását hirdetik, ha a magunk erejére támaszkodva önállóan rendezzük be gazdaságunkat. Ugyanilyen módon hirdették Magyarország pusztulását a negyvenes években az ósdi felfogás lovagjai az esetre, ha fölszabadítanák a jobbágyt.

Tönkre megy a nemesi birtok, ha megszüntetik a robotot — ezzel rémitgették a nemességet, a mely akkor a tör-

néni, — hát most sem tudod? Holnapután már a papa előtt kell elmondanod és még most sem tudod egyfolytában elmondani. No hallod én már szégyelném magamat . . . Ejnye ejnye . . .

— Dója néni, édes Dója néni, seditsen, medatattam! . . .

— Hallom, hallom, az az hát ahogy is hallom! . . .

Igy ment a verstanulás napról-napra, s a jó öreg dada áldott jó szívével, olyan türelemmel, oly édes, mézes szavakkal segédkezett a nehéz fejű kis csemetének.

A többiek már mind tudják, csak a legkisebbik, a Pistike ajakán akadozik meg a szó; a két sornál sehogy sem tud tovább jutni egyfolytában.

Már a szegény Dóra néni is rösteli a dolgot, hogy nem tudja azt a parányi versikét beléoltani, de majd a háta mögé buvik, (már mint a Pistike háta mögé!) s ha megakad, hát sugva kisegíti! . . .

A jó Gelencsér bácsi nem is sejti azt a nagy herce-hurcát, a mi az ő portáján folyik, míg az irodájában aktái közé temetkezve bibelődik a sok furábbnál-furább históriával. Épen most is azon tepelődik, miért is ment annak a Borostyán Palinak a csikója a Molnár Gábor kukoricájába, most nem lenne annyi

vényhozó hatalmat kezében tartotta, — s a következés megmutatta, hogy a robot eltörlése után a nagy gazdaságok nemcsak hogy el nem pusztultak, de soha nem is álmodott fellendülést vettek.

Most meg a kisbirtok pusztulását hirdetik a vámközösség megszüntetése eseteire s jövendőlésük ép úgy csütörtököt fog mondani, mint a negyvenes évekbeli elődeiké. Csak külön vámterület mellett lehetséges a belfogyasztásnak olyan intenzív emelése, a mely függetleníti gazdáinkat a külföld szeszélyeitől s azért gazdasági önállásunk ezeknek is csak előnyére szolgálhat.

Hasztalan nyomatták ki tehát a pesti „kisgazda“ tákalmányát 280.000 példányban, hasztalan árasztják el vele a kormánypart vidéki központjaiból az országot: azzal nem fogják tévutra vezetni a józanul gondolkodó magyar népet; az ellenzék az országgyűlésen pedig csak még elkeseredettebb küzdelemre fogják ingerelni az olyan kormány ellen, amely nem retten vissza még az ilyen álutakon való bujkálástól sem, csak hogy Bécsnek adott ígéretét a vámközösség fönntartásával beválthassa s ekként ingadozó hatalmát megmenthesse.

Hirek.

Pécs, 1898. szept. 21.

Szélhámos asszonyok.

Egy idő óta a rendőri krónikákban egyre sürűbben kezdenek szerepelni a gonosztevő asszonyok. De ezek a gyöngébb nemből kikerült magyar szélhámosok összehasonlíthatatlanul kevesebb dolgot adnak az igazságszolgáltatásnak, mint azt külföldön tapasztalhatjuk.

Párisban és Londonban valóságos szövetkezetek vannak, a melyeknek női tagjai a legraffináltabb csalásokat és szédelgéseket követik el. Igazi hazájok azonban; úgy látszik, nekik is Amerika, a hol az óvilágból összesereglett gonosztevők alkotta keretbe valósággal bele is illenek.

Hogy milyen kaliberű szédelgéseket követnek el, arról fogalmat adhat az az eset, a

baja a taksálással, meg ennek a hosszulevű paksamétával . . .

A törvénybíró uram épen az imént hozta meg a hirt, hogy a csikó bizony jócskán letördelt abból a kukoricából. Fölér vagy 20 pöngövel, mert sokat lehevvert belőle a félérésiben.

Aztán meg az a legnagyobb baj, a Borostyán Pali meg letagadja, váltig tagadja, hogy az ő csikója követte el azt a hallatlan turpisságot, pedig a nagyreményű lóivadékat rajta is csipték, csak Borostyán Pali neve hiányzott róla. S ez volt a hiba! Ez bizony, mert amint észrevették ő kelmét, egyet rugott a levegőben s köd előttem, köd utánam, úgy elnyargalt a tett mezejéről, mintha bizony ott se lett volna!

Csikó ide, csikó oda, illik, nem illik, de ez után a kis história után visszatérek a születésnap ünneplésére, mert még nagyon hosszúra nyulnék ez a kis história.

Felvirradt a nagynap; már a hajnala is rózsákat festett a Gelencsér uram háza ablakára, nem is, hanem az eleje akasztott havas-csipkés függönyökre s midőn a téli nap első sugarai is telragyogtak a láthatáron, oly szépen üdvözölték a kilépő jegyzőt, erősen deresedő hajfűrtjeit mintegy koronával akarván övezni.

A hajnali szellő is olyan édesen suttozott feléje, mintha a bókoló virágokkal együtt ő is üdvözölni akarná, a félszázad terhét viselő jó-családapát: Üdv neki! . . .

mely most foglalkoztatja a newyorki rendőrséget. Néhány nappal ezelőtt Newyork egyik legnagyobb ékszerüzlete előtt elegáns négyes fogat állott meg s a bent ülő hölgynek két libériás szolga is sietett kinyitni a kocsiját. Az ékszerész természetesen a legnagyobb szolgálatkészséggel mutogatta áruait s boldogan látta, hogy a hölgy harmincezer dollár értékű holmit válogat össze.

— Most pedig, szólta befejezve a vásárlást a hölgy, sziveskedjék valakit elküldeni velem, hogy titkáromnál a pénzt fölvehesse.

A kereskedő a fontos föladatra maga vállalkozott s mit sem sejtve foglalt helyet az elegáns fogatban, a mely egy remek villaszerű épület elé röpitette. A portás tisztelgett s a kereskedő megilletődve lépdelt a hölgy után, a ki egy elfogadó terembe vezette s kérte, hogy várakozzék.

Az ékszerész várt, várt, de senki sem jelentkezett. Türelmét veszítve ment az ajtóhoz, de a legnagyobb csodálkozására zárva találta. Csak ekkor tűnt föl neki, hogy a szoba fala gondosan ki van párnázva s az egyik szekrényben orvosi szerek állanak.

Rosszat sejtve dörömbölni, majd kiabálni kezdett, a mire csakugyan jelentkezett is egy tekintélyes külsejű ur.

— De hát az Istenért, meddig várakoztatnak?

— Csak türelem kedves barátom, önnek pihennie kell, nem szabad magát fölizgatnia.

— Vegezzünk uram! Fizessenek ki!

Az idegen felelet helyett hozzálépett, majd pedig kérte, hogy engedje magát megvizsgálni.

Az ékszerész most már tisztába jött a helyzettel. Látta, hogy kelepébe csalták s egy elmebajosokat gyógyító magánintézetben van. Kétségbeesetten igyekezett fölvilágosítani az orvost kilétéről, de a tanár, a kit a hölgy úgy informált, hogy az a szegény ember odakünn a férje s örültségében ékszerésznek képzei magát, szánakozva igyekezett lecsillapítani.

Heves jelenetek után, a mikor már a dühöngő ékszerészre a kényszerzubbonyt készülték ráadni, a nála levő iratokkal fölvilágosította az orvost veszedelmes helyzetéről s így megmenekült. A rendőrség most lázas buzgalommal keresi a zseniális szélhámos asszonyt, a kinek bizonyára több gonosztett is terheli lelkiismeretét.

Napirend 1898. szeptember 22-én.

Naptár: csütörtök, szept. 22. — Róm. kath.: Tamás — Prot.: Móric. — Görög-kel.: (szept. 10.) Menodóra. — Zsidó: Tisehri .6 — Nap kél 5 óra 31

Délután összegyűltek a vendégek s körülülték a gazdagon terített asztalt, míg a tiz magzat, mint egy kis hadsereg, vagy még jobban mondva, mint egymásutánban következő tiz orgonasip, a sublótok előtt foglalt helyet, kifeszített mellel.

A kis Pistika volt az utolsó. Még ő is kidüllesztette a mellét, bár lopva-lopva az öreg Dóra néniére tekintett, hogy véletlenül ott ne hagyja, mert bizonyosra veszi, hogy akkor belesül a mondókájába.

Már rá került a sor, a vendég szeméi de még az apáé is könyben usztak, midőn a kicsi, apró emberke neki fohászkozva félig kemény, félig pityergéshez közel álló hangon belekezdett a dikciójába:

Ticsi dejet, ticsi ajta
Edje csat azt mondatja . . .

Itt megakadt s már-már el is pityergi magát, ha segítségére nem jó a jelenet, mely az apát majdnem a földre sujtotta.

Nagy robajjal nyitják be az ajtót e szavakkal:

— Megjött! Megjött! . . . Itt a gölya. Kettőt hozott; olyan szépek! Az egyik fiu, a másik pedig leány! . . .

Ez volt Pistike szerencséje, különben csakugyan — belesült volna a versébe . . .

Horváth Sándor.

perckor; nyugszik 5 óra 41 perckor. — Hold két 1 óra 7 perckor délután; nyugszik 9 óra 15 perckor este.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet, száraz idő, hőemelkedés várható.

— (**Erzsébet királyné emlékezete.**) Még mindig kapjuk a tudósításokat a gyászról, ahogy Nagyasszonyunkat elgyászolják mindenfelé. Igy Olaszon f. hó 19-én három papos Requiem volt, melyen az Olaszhoz tartozó Hidor, Nyomja, Hásságy, Belvárd és Birján községek elöljárói és iskolás gyermekei is résztvettek. Énekelve lett Schmidt J. Requieme. Az iskolásokat az illető községek tanítói vezették a templomba. — Paksi levelezőnk írja: Szomorúan búgtak három napon keresztül a harangok Pakson. Nyelvüket lágy posztóval kötötték be, hogy tompán, szivhez-szóloán hirdessék a nagy gyászt. Minden középületen igen sok magánházon ott volt a szomorúság jelvénye, a gyászlobogó; a nők és férfiak legtöbbször feketében járt, lehorgasztott fővel, komoran az utcán; az éppen itt levő színészek beszüntették a játszást, mindenütt szomorúság és gyász ütötte föl tanyáját. Hétfőn — 19-én — tartották meg az engesztelő szent mise áldozatot a róm. kath. templomban, melyen a hatóságok, testületek, iskolás gyermekek és a nagyközönség impozáns számban vett részt. Ott láttuk a többek közt *Mádi Kovács György* nyug. táborszernagyot is. Zsufolásig volt megtömve a templom és nem egy könyező szemet lehetett látni. Mise után az iskolában gyászünnepély lett rendezve, melyet gyászének vezetett be; ezután *Kiss Rezső* hitoktató szivhez szóló, könyekig megható beszédet intézett a gyermekekhez és a jelenlevőkhöz, utána ének következett, melylyel az ünnepély be lett fejezve. Sokan elhatározták, hogy 30 napig gyászuknak külső jeleként, karjukon vagy kalapjukon fátyolt viselnek.

A helybeli állami főreáliskola pénteken, f. hó 23-án tart gyászünnepélyt a minden igaz magyar által siratott Erzsébet királyné felejtethetetlen emlékének tiszteletére. A gyászünnepély reggel 8 órakor gyász-istentisztelettel fog kezdődni a ft. irgalmasrendűek templomában, hol ez alkalommal Drobisch remek C-moll requiemje, továbbá *Wimmer Liberá-ja* vegyes karban, zenekisérlettel fog előadni *Girardi Józsefné*, *Molnár Kálmánné*, *Schneider Istvánné*, *Taky Gyuláné*, *Thaller Gusztávné* úrhölgyek, *Jilly Böske*, *Kaltnecker Ilona*, *Karner Adél*, *Némethy Mariska*, *Zelesny Sarolta* kisasszonyok, továbbá *Eötvös Gusztáv*, *Haksch Lajos*, *Hoffer Károly*, *Kaufmann Mátyás*, *Koharits N. János*, *König Gyula*, *Müller Antal*, *Müller Róbert*, *Niedermayer József*, *Simacsek Alajos*, *Taky Gyula*, *Wotruba Vencel* urak s a 44. gyalogezred zenekarának közreműködésével *Eckhardt Antal*, az intézet énektanárának vezetése alatt. A gyászmise végeztével a tanulók a szomorú alkalomnak megfelelő gyászpompával diszített Tornacsarnokba fognak vonulni, hol folytatódni fog a gyászünnepély, melyen a gyászbeszédet *Gallovich János* tanár fogja tartani. E nagyszabású s érdekesnek ígérkező ünnepélyre, melyet maga *Dischka Győző*, főreáliskolai igazgató rendez, különösen fölhívjuk a közönség figyelmét.

Majorossy Imre polgármester ma értesítette a törvényhatósági bizottsági tagokat, hogy az evang. református imaházban és az ágost.

evang. templomban f. hó 25-én (vasárnap) delelőtt 10 órakor lesznek az ünnepi gyász-istentiszteletek a királyné lelkiüdvéért.

Istvándi (somogy megyei) község olvasóköre e hó 18-án gyászünnepélyt rendezett. Az ünnepély lélekemelőleg folyt le, a fájdalomérzet minden arcon, minden szemben visszatükrözőtt. Végül gyűjtést kezdtek az Erzsébet-szoborra. A nép fillérei gyűltek itt össze s az eredmény mégis fényes volt. Összejött 20 frt 20 krajcár.

A *marcali izr. hitközség* Münz Simon elnök előterjesztésére mély gyászának jegyzőkönyvében adott kifejezést. A megdicsőült emlékére folyó hó 18-án gyászistentiszteletet tartottak, melyen Weisz Salamon rabbi helyettes mondott gyászimát. A marcali izr. népiskolában folyó hó 19-én tartottak a gyászistentisztelet, melyen *Löbl Lipót* és *Gold Adolf* tanítók magyarázták a tanulóknak a kegyetlen csapást.

Hidegkúton (Tolnamegye) f. hó 18-án *Bauer Adolf* ág. hitv. evang. lelkész mondott gyászbeszédet, melynek hatása alatt a közönség zokogott. A gyászistentisztelet után az iskolákban volt gyászünnepély.

Mohácson ma az izraelita templomban gyászistentisztelet volt, melyen az összes hatóságok, hivatalok és testületek megjelentek. Az énekkar több gyászdala után *dr. Tonesch* lelkész gyönyörű emlékbeszédet mondott. A templomot teljesen bevonták fekete szövettel.

— (**Tanári székfoglaló.**) A pécsi jogakadémia tanárává kinevezett *dr. Angyal Pál* ma tartotta első óráját az idej tanév kezdetével. A tantermet zsufolásig megtöltötték tanítványai és más érdeklődők, a kik az új tanárt úgy a terembe léptek, mint az óra végén onnan távoztával lelkesen megéljenezték. Ma kezdődtek meg különben a jogakadémia mind a négy évfolyamán az előadások és zajos, pezsgő élet uralkodik a lyceumi épületben, a hol az idén az eddiginél jóval nagyobb számú jogászság hallgatja az előadásokat.

— (**Ellenőrzési szemlék.**) A folyó évi katonai ellenőrzési szemlék a honvédség részéről október 3—6. napjain tartatnak és pedig okt. 3-án a szigetikülvárosi, 4-én a belvárosi, 5-én a budai külvárosi és 6-án a bányatelepi lakos hadkötelesek számára a Fehérvár-laktanyában. A közöshadsereg nézve október 10—13. napjain lesznek az ellenőrzési szemlék a Frigyes-laktanyában; még pedig 10-én a szigetikülvárosi, 11-én a belvárosi, 12-én a budai külvárosi és 13-án a bányatelepi lakos hadkötelesekre nézve. Az utóellenőrzési szemlék a közöshadsereg nézve november 2—6. napjain, a honvédségnél november 8. napján tartatnak meg.

— (**Új tanácsjegyző a kir. táblánál.**) *Lájjsig Antal* volt pécsi törvényszéki aljegyző a pécsi ítélő táblához tanácsjegyzőül rendeltetett be.

— (**A katonák meleg vacsorája.**) A delegációk határozatához képest, a hadügyminiszterium most rendeletet adott ki, a mely szerint 1899. év január 1-től kezdve, hetenkint öt napon, fejenkint és naponkint 1 krajcárt számíthatnak fel a katonai alosztályok, a mely összegből a katonák meleg vacsorájának költsége lesz fedezendő. Ezen az összegben felül a hét két napján, (kedden és

pénteken) a pénzzel meg nem váltható főzele-konzervet kapja a katonaság. Ez az összeg az étkezési pénz növelésére fordítandó s természetben kiszolgáltatandó vacsora előállítására fordítandó. Az étkezési pótdíjnak a legénység kezéhez való kifizetése csak kivételesen engedhető meg. Az egyes csapatokra bizák, hogy a rendelkezésre álló pénzüsszeghez mérten, esetleg az étkezési pénz-megtakarításokból és a legénységi zöldséges kertek hozadékából, naponkint a legénységnek vacsorára levest, vagy főzeléket, illetőleg téstát szolgáltatasson. A főzéshez szükséges fát szintén 1899. január 1-től kezdve számíthatják fel. A szabályszerűen elkészített főzelék (kávé) konzerv ára, csomagolással együtt a bruck-ujfalusi katonai konzerv-gyárban 2 frt 95 krajcár.

— (**A paksi „Kath. Kör“**) folyó hó 25-én tartja megnyitó ünnepélyét. Az ünnepély sorrendje: 1) delelőtt 10 órakor isteni tisztelet. 2) $\frac{3}{4}$ 11-kor a tagok fölvonulása a »Kath. Kör« házához. 3) 11-kor a »Kath. Kör« házában beszentelése *Spiesz János* apátkanonok által. 4) A Kath. Kör tagjainak diszgyűlése. A társas ebéd és egyéb ünnepek, tekintettel az országos mély gyászra, elhalasztatnak. A diszgyűlés tárgysorozata. a) Elnöki megnyitó. Tartja: királydaróci *Darócy Tamás*. b) »Szózat.« Éneklé a »kath. kör« és a »kath. legényegylet« egyesült dalárdája. c) Értekezés »a kath. társulásról.« Tartja: *Dr. Gyürky Ödön*, a budapesti »Kath. Kör« titkára, okl. főgymnásiumi tanár, hirlapíró. d) Alkalmi óda. *Rosty Kálmántól*. Szavalja: *Ozsváth János*, a paksi polg. iskola tanára. e) Titkári jelentés. Előadja: *Kienle József* s. lelkész, titkár. f) Záróbeszéd. Tartja: *Streicher József* plébános, egyházi alelnök. g) Hymnus. Éneklé a dalárda.

— (**A boszu.**) *Molnár Anna*, darázsí lakosnőre, régebb idő óta haragudott *Horváth György*, darázsí napszámosember, mert állítólag egy alkalommal, mikor *Molnár Anna* szölejében dolgozott, az asszony nem fizette ki neki a teljes napszámját. Haragját most aztán ki is töltötte az asszonyon *Horváth György*, olyan kárt okozván neki, a mit nem egyhamar hever ki. Ugyanis a szölejében levő háza tetjére zsarátnokot dobott; a tető meggyuladt és a ház ennek következtében le is égett. A vizsgálat során kitűnt, hogy a tüzet *Horváth György* okozta, azért feljelentették őt a bíróságnak gyujtogatás miatt.

— (**A Verdi rekviem előadása.**) Szép tervvel foglalkozik most a Pécsi Dalárda. Azt határozták el ugyanis, hogy boldogult királynénknak november hónapban bekövetkezendő névnapja alkalmával újból elő fogják adni a Verdi rekviemet, ezt a nagyszabású, gyönyörű zenei alkotást, melyet már egyizben oly nagy sikerrel adtak elő Pécsen. Ez méltó emlékezés lesz a királynéra és csak dicsérhető már a szándék is, mely Erzsébet napjának ily szép megünneplését vette tervbe.

— (**Vendéglői osendélet.**) *Tauszig Mór*, gyönki lakos, a község nagyvendéglőjében töltvén a délutánt, ott kaláber közben összeszólalkozott *Stross Konráddal*. Az összeszólalkozást a többi vendégek csakhamar beszüntették, de azért *Stross Konrád* nem hagyta annyiban a dolgot, mert, mikor *Tauszig* el távozott, utána sietett és a vendéglő folyosóján két kézzel vett azon elégtételt. Természe-

tes, hogy Tauszig se hagyta magát és a verekedés mindaddig tartott, míg az elősietett vendégek szét nem választották a verekedő feleket, kik most a bíróságnál jelentették föl egymást.

— **(Felgyújtott istálló.)** Magyar-széken Csoma István, ottani lakosnak háza udvarán kigyuladt az istálló. A tüzet a tulajdonos hatéves fia és a szomszéd Mann Menyhértnek a fia okozták, a kik az istállóban gyufát gyújtogattak s egy eldobott égő gyufától meggyuladt az istállóban levő széna s így támadt a tűz, mely ötszáz forint körüli kárt okozott.

— **(A pécsi vizek árterelése.)** A polgármester a következő hirdetményt bocsátotta ki: Alulírott polgármester ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi vizek felső szakasza árterét föltüntető helyszínrajz, úgy a hozzájárulási arányt tartalmazó jegyzőkönyv 1898. évi október hó 1-től számítva 1898. évi okt. 31-ig bezárólag a városi mérnöki hivatalban közszemlére kitétetik. Ezen idő alatt a hivatalos órákban ezen iratok betekintheők és jogositva van minden érdekelt a kivetés és ártér kimutatás ellen a jelzett 30 nap alatt felszólamlását nálam írásban benyújtani.

— **(Véres bucsu.)** Bucusu volt Daróchalmán. Az utolsó bucsu ebben az évben, melynek alkalmából összegyűlt ott a vidék legénysége is, hogy kimulassák magukat. Öt vejki legény, Szabó József, Járó Péter, Rác Kálmán, Peti Samu és Járó Samu, a mulatság hevében aztán összevesztek Cséplő János, vaizslói legénnyel és mind az öten rátámadván, véresre verték. A verekedésnek csak a többiek közbelépése vetett véget s a megvert legényt úgy vitték haza íélig eszméletlen állapotban. Sebei elég súlyosak; a verekedő legények ellen folytatják a vizsgálatot.

— **(A virilisek névsorának összeállítás.)** A város igazoló választmánya f. hó 26., 27. és 28. napjain délután 3—5 óráig ülést tart a városházán a legtöbb adót fizető törvényhatósági bizottsági tagok névsorának megállapítása végett. A névsor a város legtöbb adót fizetőinek jegyzékéből készült melyet tegnapelőtti számunkban közöltünk egész terjedelmében.

— **(Meglopott kocsmáros.)** Stern Sándor, szentlőrinci korcsmárosnak elveszett 125 forintja a pénzszekrényéből. A korcsmáros egy hivatalsszolgával járt bent a szobában, hol a pénz volt s ott egy kevés időre a hivatalsszolgát magára hagyta. Most az a gyanuja, hogy a pénzt a hivatalsszolgának kellett ellopnia. A gyanuba vett ember azonban tagadja a lopás elkövetését s így a további vizsgálat feladata kideríteni, hogy ki lopta hát meg a korcsmárost?!

— **(Lóköttők.)** Drávaszabolcson Krausz Dávid, ottani lakos istállójából elhajtottak egy lovat s mellé a csürből még egy kocsit is elloptak eddig még ismeretlen lóköttők. Ugyanezek Tóth József istállójából lószerszámot és egy fejszét loptak s így teljesen ellátva magukat lóval, kocsival, sőt még gyilkos eszközzel is, odább álltak a faluból. Most folyik utánuk a nyomozás.

— **(Sötét bűn.)** A tolnamegyei Szakály községben a csendőrség sötét bűn nyomára jött rá. A község egyik híres szép leánya,

Makkos Anna követte el a bűnt, szerelmének gyümölcsét idő előtt elemésztvén, hogy gyalázatot ne hozzon a fejére. Bűne azonban kiderült s a vizsgálat során az is kitűnt, hogy a megtévedt leányt mások vitték a bűnbe. Egyik ismerősének, Kis Zsiros Teréznek panaszkodott, a ki aztán Szily Józsefnéhez utasította, kinek segítségével meg akart szabadulni a szégyentől. Szégyen mellett most még börtön is vár reá.

— **(Házi görény.)** A görény szokta megdézsmálni az aprójószág-állományokat az udvarokban. Hát ilyen görény-természetű szolgálója volt Kovács Bálint szavai lakosnak is Majer Juliánna személyében, aki hónapok óta lopogatott egy-egy tyúkot az aprójószágok közül s azokat eladta Siklóson Jaksa Józsefnek. Épen a negyvenhatodik tyúkot lopta el, mikor rajtaérték és átadták a bíróságnak, ahol majd végezni fognak a házi görénynek fölesapott leányzóval.

— **(Jelenet.)** Ma délelőtt történt a városházán. Egy elegánsul öltözött nő sietett fel a lépcsőkön, vastag, hosszú aranylánccal a nyakában. Lefelé a lépcsőkön pedig egy ur jött, kivágva az »überciherje« elejét, hogy jól szembetűnjék a gomblyukában levő ősi rózsza. Még egy lépcsőfok s ur és nő egymás mellé kerülnek. Az überciher gombja valahogy odavágódik és megakad a nő aranyláncán s magához rántja azt. És a lánc végén a zsebből előkerül egy nagy — kapukulcs. Természetesen a nő irul-pirul és siet elrejteni az aranyláncon függő kapukulcsot: az ur pardont rebbeg és eltűnik s csak az őrtálló rendőr mosolyog a jelenet felett, miből kitűnt, hogy vannak nők, kik hosszú aranyláncon hordják a — kapukulcsot.

— **(Drága fogak.)** Senkinek sincs olyan drága fogsora, mint a hyderabadi helytartónak, aki egy madrasi fogorvosnál rendelt fogsorért 7000 rupiát vagyis 8400 forintot fizetett. A legnagyobb ár, melyet eddig híres párisi, londoni vagy new-yorki fogorvosoknak egy fogsorért fizettek, a 100 font sterliget sohasem haladta meg, míg a fogsorok rendes ára 30 és 300 forint közt váltakozik.

— **(A szép nyak titka.)** Hattyunyaknak mondták a női szépségért rajongók a szép asszonyi nyakat, mely ugyan édeskeveset hasonlít a hattyu nyakához. Nem is volna szép, ha olyan karcsu, hajlékony és hosszú lenne, mint a hattyu nyaka, de azért a szép asszonyi nyakat mégis hattyunyaknak fogjuk mondani. Ez a szó a legszebben formált nyak kifejezője, a mely erős, kissé megnyult és fönséggé teszi az egész alakot. Ilyen nyaka van Natália szerb ex- királynének, a ki különben is Európa legszebb asszonyainak egyike. Most kiderül, hogyan ápolta nyakának szépségét Natália királyné és a fiatal hölgyek megpróbálhatják az utánzását. A királyné az ő titkát a görög és az olasz leányoktól leste el, a kiknek fönséges alakját festők és szobrászok mindig mintául vették. Ezek kancsóikat, apróbb terheket mindig a fejükön hordozták és a szerb királyné úgy találta, hogy ez a teher fejleszti szépségüket. A királyné naponta többször is nehéz kőkorsót tett a fejére és ezzel sétálgatott. Ez a teher annyira megerősítette a nyakat és annyira kinyújtotta, hogy a szép nyak ideálja lett. Ez a gyakorlat

nemcsak széppé teszi a nyakat, hanem konzerválja is. A királyné még most is cipeli a korszót és azok, a kik megleshetnék őt a Belgrád közelében levő parkjában, ugyancsak nagyot néznének. Minden reggel nyolc órakor lemegy Natália királyné a parkba és nehéz kőkorsóval a fején, keresztül-kasul járja azt. A királynének pompás, sűrű fekete haja van. Alakja gyönyörű, testtartása fönséges és mindenki úgy tudja, hogy ezt ennek az ő titkának köszönheti. A nyaka és a válla klasszikus szépségű, a mit nagyon jól tud és mindig úgy öltözködik, hogy ez a szépsége jól kitűnjék. Azok a szegény parasztleányok, a kik fejükön cipelik a nehéz tejes kőcsögöt, bizonyára nem hitték volna, hogy a mi nekik keserves munka, Natália királynének szépítő szer.

— **(Merénylők büntetése a középkorban.)** Abból az alkalomból, hogy Lucchenit a genfi törvények értelmében nem lehet halálra ítélni, eszünkbe jut, hogyan büntették az eféle merénylőket a középkorban. A würzburgi hercegek gyilkosának, kit 1567-ben vittek a vérpadra, testét fölvágták és a szívet kitépték belőle. Még kegyetlenebbül végezték ki Damienst, a ki X. Lajos francia királyt akarta meggyilkolni. Ugyanazzal a késsel, a melylyel a merényletet véghezvinni akarta, átszurták jobb kezét és megsütötték. Aztán leöntöttek forró olajjal, husát darabokban szakgatták ki testéből és lovakkal tépték szét; de ezeket a kinokat a gyilkos már aligha érezte. Senkisé sem sajnálja, hogy ezek az aljas kinzások ma már megszűntek.

— **(A legkövérebb ember.)** New-Yorkban most halt meg egy »Papa Fisk« nevű yankee, mint a hogy barátai nevezték, aki a legnagyobb élő hustömeg volt az emberek közt. Kevéssel halála előtt ez a természetes polgár 275 kilogrammot nyomott. Már gyermekkorában nagyon kövér volt és sokszor elmondta, hogy lábának az ujjait öt éves kora óta nem látta. A hatalmas holtest számára »mérték után« kellett megrendelni a koporsót, melyet tiz herculesi erejű ember vitt le a gyászokcsihoz. A legkövérebb ember életében elég szerencsés volt, mindig jól ment a dolga és nagyon szép vagyont hagyott hátra.

— **(Megkövezett asszony.)** Böröc Jánosné Sabac Anna bodai lakosnő ellen régen boszút forralt Hegedüs Ferenc, szintén bodai lakos. E boszuját most végrehajtotta, még pedig elég kegyetlen módon. Az asszonyt megleszte, amint hazafelé tartott a mezőről s elbujva egy kukoricásba, onnan kövekkel kezdte dobálni. Több kő elérte az asszonyt, a ki hiába akart menekülni a közápor elől, mig egy kődarab aztán homlokán érte, úgy, hogy összeesett és úgy vitték haza. A boszuálló ember ellen a bíróságnál megtették a feljelentést.

— **(Felöltők.)** Vannak már a sorsnak olyan kegyetlen szeszélyei, amelyek révén szívesen szerez a szegény halandóknak kellemetlenségeket, megoldhatatlan dilemmák elé állítva őket. Ilyen dilemma az, mely most bekövetkezett az által, hogy az ősz jónak látta beköszöntését a hónap végére halasztani. A hónap végének és az ősz kezdetének ez az összetalálkozása azokat sújtja érzékenyen, akiknek van ugyan felöltőjük, de nincs — otthon a sifonérban, ellenben valamelyik türelmi intézetben (gorombább nyelven: zálogházban) várja

a szabadulás hajnalát. Mit csináljanak már most ezeknek az ideiglenesen szabagságot felöltöknék a boldogtalan tulajdonosai? Nappal még csak leplezik felöltöttségüket valahogyan, hidegvért és edzetséget szimulálva. De éjszaka aztán, ezeken a csipős, alattomos őszi éjszakákon ugyancsak fogvacogva gondolnak arra, milyen kellemetlen az, ha az embernek a zsebe nincs kellőleg bélelve. No de most még hagyján! Ugy ahogy csak meg lehet élni felöltő nélkül is elsejéig, amikor előkerül majd az eltévedt, de újra megtért becses ruhadarab. Hanem a dilemma java csak azután jön, a következő hónap vége felé. Akkor kezdődnek ama válságos idők, mikor egymást váltja a télikabáthoz való fagyos hideg és a felöltőhöz illő borongós őszi időjárás. Ez a legkritikusabb korszak azok számára, kik a télikabátot csak a felöltő árán nélkülözhetik és megfordítva. Ilyenkor kezdődik az a kínos tojástánc, mikor a sarki hordár nap-nap után csereberéli a kabátokat és valóságos eleven időjelzővé válik. A megváltás pedig akkor következik be, mikor végleg beállit a szigorú, kemény tél, mert ezzel a derék felöltők, melyek most tömegesen hagyják el békés pihenőhelyüket, hosszú békességes téli nyugalomra vonulnak vissza a lentidézett intézetek naftalinos homályába.

— **(Öngyilkos sikkasztó.)** *Krompatics* Elek, Kisfalud somogy megyei község jegyzője, tegnap délután föbe lőtte magát és szörnyet halt. Szalay Bálint megyei számvevő és Pfuhl Ágoston pénzügyi titkár ugyanis a jegyzői iroda adókezelését beható vizsgálat

alá vették s alig kezdték meg a vizsgálatot, már is nagyobb összegű hiánynak jöttek nyomára, mire a jegyzőt igazolásra szólították föl, a ki azonban nem volt képes elszámolni. *Krompatics* szó nélkül kiment erre a szerűskertbe és revolverrel halántékon lőtte magát. A vizsgálatot erre megszakították és Máhr Endre alispánnak jelentést tettek. Konstatálták, hogy a jegyző adópénzeket a maga céljaira használt föl, de hogy mennyi az elsikkasztott összeg, még nem állapították meg. *Krompatics*ot jómódu embernek tartották s így történt, hogy a községi bíró megbízott benne. Most a községi bírót fogják a kártérítésért felelősségre vonni. Az öngyilkos jegyző feleséget és gyermeket hagyott hátra.

— **(Ősz.)** A szél végig söpri az utcát. Főlkapja a port, bele vágja az ember szemébe és lábunk előtt görgetve a szárazan lehullott falevelet, eszünkbe juttatja az ősz. Mi tűrés-tagadás, bele csöppentünk már az év harmadik szakába. Ezt hirdeti a kalendárium, de ha ez nem is mondaná, akkor is mindenki tudná, mert érzi, hogy sirjába dől a gyümölcsöt érlelő nyár. Nehezen tudnak tőle megválni az emberek, még áztatják magukat, hogy nincsen vége, de mást mond a metsző szél, az égen tanyát ütő felhők és a szinétől megfosztott, díszből kiforgatott liget. Itt az ősz, melyet a természetért rajongók a legszebb évszagnak mondanak és nem veszik észre azokat a szomorú változásokat, melyek az ősz beköszöntésével járnak. A nap már csak világit, de sugarának kevesebb a melege, a ká-

véházak elől elviszik a kis kerteket és az élet kezd lassan beszorulni az utcáról a házfalak közé. Ez a változás lassu ugyan, mert az ember ragaszkodik a régebbi jó dologhoz, de a lassúságot következetesség pótolja. És nincs az a hatalom, a mely utjában meg tudná állítani az ő bevonulását. Látjuk közeledtét és siratjuk a nyárt. Az elmúlás gondolata minden keserűségével hatalmába keríti az embert és valami titkos melankólia nehezedik rá mindenre. Mintha a szél füttyülése a halált hirdetné és örökös pusztulásról beszélne a falevél zörgése. A liget, a korzó, mindama hely, a hová tömegével siettek az emberek, a forróság elől menekülve, néptelenné kezd válni. Délutánonkint még ott kocsikáznak versenyezve, a kiknek ilyen mulatságra telik, de korán kigyulnak a lámpák, napi utját hamar elvégzi a nap és alighogy szürkülni kezd, hazatele fordítják a koci rudját. Azután csönd lesz, csak a bokrok susognak és sóhajtozva reszketnek a levelek.

— **(Párbajra hívott asszony.)** Berlinben B. asszony, kinek üzletében diákok sűrűn megfordulnak, udvarias levélben fölszólított egy diákot, hogy fizesse meg az adósságát. A burs zokon vette a levelet, elment az üzletbe és szemtelenségnek mondotta az asszony levelének a hangját. B. asszony kiutasította az urfit, ez azonban kijelentette, hogy nem megy, mert a törvény értelmében csak háromszor való udvarias fölszólítás után köteles távozni. B. asszony erre türelmét vesztette, egy épen belépő kezéből kikapta a lovaglívesszőt és vé-

resre verte vele a diák arcát. Most már aztán eltávozott a diák. Este megjelent az üzletben egy másik burs, hogy ő a megvert bajtárs szekundánsa és egy hosszú írásbeli nyilatkozatot olvasott föl, azt követelvé, hogy B. asszony írja alá. B. asszony ebben az írásban alázatosan bocsánatot kér. Minthogy azonban az asszony megtagadta az aláírást, a szekundáns kijelentette, hogy ez esetben kénytelen őt megbízója nevében súlyos föltételekkel való párbajra kihívni. Nevezze meg B. asszony is szekundánsát. Ezzel címe hátrahagyásával elment. Berlinben ezen a bolond dolgon most sokat nevetnek s kíváncsian várják a fejleményét.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei

1898. szept. 21. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 65.3 mm. (emelkedő.)

Hőmérsék = 16.9 °C

> maximuma: 18.5 °C

> minimuma: 7. °C

Párányomás: 6.7 mm.

Relatív nedvesség: 90%

Felhőzet: ☉.—

Szélirány s erő: ○

Csapadék 24 órai: 6 mm. eső, harmat.

Hűvös, derült.

Dr. Csizer.

Művészet, irodalom.

○ Színházi jelentés. Ma jelent meg Somogyi szinigazgató jelentése a közlő színház megnyitásáról. Az előadások október hó 1-én kezdődnek. Az előadó személyzet között névsorában a következő új tagok neveit

olvassuk: *Örley* Flóra, opera, operette és népszinmű énekesnő, *B. Csik* Irén, opera és operette koloratur énekesnő, *Lipcsey* Józsa, operette és népszinmű énekesnő, *Szekula* Sárika, opera, operette és népszinmű énekesnő; *Bérczy* Gyula, komikus és operette buffo, *Balla* Kálmán, bonvivant és lírai szerelmes, *Peterdy* Sándor mint szakrendező (az előadó személyzet névsorából hiányzik). — Janiky Miklóst, a mi régi jó Hebrencsünket, megteszi a jelentés »fattyu komikus«-nak. (Csak nem akar a jelentés is komédiázni?) Az igazgató változatos műsort és gondos, összevágó előadásokat ígér, de óvatosan kerüli az előadandó darabok felsorolását s még mutatóba sem nevez meg egypár új darabot a műsorból, pedig hát ha már megindult a bérletgyűjtési akció, akkor legalább nagyjában tájékoztatni is kellene a közönséget, hogy mit láthat majd a bérletlen. Bérleti árak minden előadásra páholyra 500 frt, zsölle és erkély első sor 100 frt, támlásszék 70 frt. — De hogy ez a »minden előadás« hány előadásból fog állani, arról a jelentés szintén nem ad felvilágosítást.

Törvénykezés.

§ A tréfa vége. Valahonnan Csehországból került le *Prokopec* Antal Slavoniába és Délbaranyába, a hol állandó tartózkodás nélkül, csavarogva töltötte az időt. Időnként hol itt, hol ott vállalt el némi munkát és így a folyó év július tizenharmadikán egy Dolni-

Miholjácson lakó mészáros hajcsaraként a vizslói vásárra került, a hol egy korcsmában mulatva becsipett és a mészáros őt ott is hagyta.

Prokopec egy másik társasághoz csatlakozott, mely a korcsmában mulatott, de midőn már végképen leitta magát, egy félreeső asztalhoz ült és ott elaludt.

Egyik a mulatók közül tréfából megcsiklandozta az alvónak orrát, a ki dühösen felugorva, előrántotta kését és az épen elébe kerülő legelső embernek, ifju *Boros* János vizslói lakosnak hátába szurta, a ki ezáltal 20—28 nap alatt gyógyuló sérülést szenvedett.

Prokopec ezután futásban keresett menedéket, de elfogták és ma a pécsi kir. törvényszék súlyos testi sértés miatt kilenc havi börtönre ítélte, a melyből azonban a vizsgálati fogság által két hónap kitöltöttnek véte-tett. Az ítélet jogerős.

§ Vétkes bukás. *Veisz* Sándor volt pécsi szatócs csak úgy, tőke nélkül nyitott üzletet s így csak addig tudta magát tartani, a mig egy rokona segélyezte, mihelyt azonban ez megvonta tőle támogatását, egyre-másra jöttek nyakára hitelezői a végrehajtás fogantatása végett, a mit megtudva egyik hitelezője, a sertéshizlalda részvénytársaság, csődöt nyitattott ellene.

A csődvizsgálat folyamán kiderült, hogy *Veiszt* vétkes bukás vétsége terheli és ezért ma a pécsi kir. törvényszék dr. *Jobst* Lászlónak, a magánpanaszos cég képviselőjében mondott vád, — és dr. *Kelemen* Mózesnek védbeszéde után két havi fogházbüntetésre ítélte,

1. Szab
2. Főri
gyán
9 és
3. Csek
9 és
4. Rost
háro
1. Weir
e. 10
2. Neun
tal k
e. 10
3. Aube
és fé
4. Boda
d. e.
5. Dani
6. Dani
és eg

Nyil a p

1. Szab
2. Főri
gyán
9 és
3. Csek
9 és
4. Rost
háro
1. Weir
e. 10
2. Neun
tal k
e. 10
3. Aube
és fé
4. Boda
d. e.
5. Dani
6. Dani
és eg

(Építő) i
megnyitá
kor lesz,

mely ítélet ellen a vádlott és védője, úgy a vád képviselője is felebbezést jelentettek be.

§ **Rendőri visszaélések.** Dunaszekcső község rendőri közegeinek egyike, *Balázs József* több ízben brutálisan bánt a kezei közé jutott egyénekkél és ily okból már a mohácsi járásbíró által nyolc napi, a pécsi kir. törvényszék által négy napi fogházbüntetés lett kiszabva reá, a megfelelő, tíz és öt forint pénzbüntetés kíséretében. A pénzbüntetést már lefizette az elítélt, ma pedig a pécsi kir. törvényszék a két előbbi ítélet jogerőre emelkedése után összbüntetésként tizenkét napi fogházbüntetést hirdetett ki előtte, mely büntetés leülésének megkezdésére halasztást kért Balázs József, okadatolván kérelmét *hivatalbeli elfoglaltságával*.

§ **Járlathamisító asszony.** *Ujváry Lajos* karancsi lakosnak volt egy öreg, huszonegyéves lova, melytől meg akart szabadulni és elhatározta, hogy mihelyt teheti, el fogja adni.

Felesége azonban attól félt, hogy a vevőknek elmegy minden vásárlási kedvük, ha meglátják a járlatlevélből, hogy a ló már huszonegy éves és azért kijavította abban az évszámot tizenhatra és így sikerült is a lovat eladni.

Azonban kiderült a hamisítás és a házaspár a bíróság elé került, a hol az asszony töredelmesen bevallotta a hamisítást, melyről férjének tudomása sem volt és azzal védekezett, hogy a szám kijavítása által senkinek sem ártott.

A törvényszéki elnök azután felvilágosította, hogy az asszonyoknak csak saját korukat lehet eltagadni, de az eladó jószágát nem s annál kevésbé szabad hamisítást követni el és a bíróság két napi fogházbüntetést mért *Ujváry Lajosnéra*, ki annak kitöltését meg is kezdette.

Nyilvános előadások jegyzéke a pécsi kir. törvényszéknél.

1898. évi szeptember hó 28-án.

1. Szabó Zsófi — Géri Julianna d. e. 9 óra.
2. Főris Juli, mint kk. Révész Máté János gyámja — Révész Zsuzsa és társa d. e. 9 és negyed óra.
3. Cseke Ferenc és neje — Főr József d. e. 9 és fél óra.
4. Rostás István — Rostás József d. e. 9 és háromnegyed óra.
1. Weingoldner Jakab — Mautner Jakab d. e. 10 óra.
2. Neumann Vilmos — Ibisits Péter gyám által képv. kk. Knezevics Mika és társai d. e. 10 és egynegyed óra.
3. Auber Edéné — Schwarc Lázár d. e. 10 és fél óra.
4. Boda Sámuel — Kovács János és társa d. e. 10 és háromnegyed óra.
5. Dani Sára — Döme János d. e. 11 óra.
6. Dani Sára — öreg Bráda János d. e. 11 és egynegyed óra.

T a n ü g y.

(A budapesti m. kir. állami felső (építő) ipariskola (VII. Damjanich-u. 28/6.) megnyitása f. hó 26-án, hétfőn reggel 8 órakor lesz, ugyanakkor megkezdődik a tanítás

is. Az intézet igazgatósága felhívja a rendes szakosztályba beírt tanulókat, hogy ekkorra jelenjenek meg s a kik tandíjmentességre igényt tartanak, szegénységi bizonyítvánnyal és családi értesítővel ellátott folyamodásaikat nyújtják be.

Közgazdaság.

□ **Sertésvész.** A földmivelésügyi miniszter legutóbbi jelentése szerint a sertésvesznél őszszel rendszeren tapasztalható javulás már a múlt héten bekövetkezett, úgy, hogy az országnak 23 községe szabadult meg ez irtózatos járványtól. Mindamellett még mindig 1284 község van fertőzve, de remélhető, hogy a javulás nemcsak rohamos, de tartós is lesz. A többi állati járványnál csekély változás konstatalható, a lépfene és a ragadós száj- és körömfájás kissé terjedt, míg egyéb járványok több helyen megszűntek. — Ausztriában szeptember 7-én 159 községben dühöngött a sertésvész.

T Á V I R A T O K.

— **A pénzügyi bizottság ülése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház pénzügyi bizottsága *Szell Kálmán* elnöklete alatt tárgyalta a költségvetést.

Az udvartartás tételénél felszólalt *Komjáthy Béla*. A nemzet nagy gyásznapi alatt Bécsben oly dolgok történtek, melyek szó nélkül nem hagyhatók. A királyné koporsóján oly feliratok voltak, melyek Magyarország államiségát teljesen ignorálták. A külföldi udvarok részéről történt nyilatkozatokban Magyarország önállóságával meg nem egyező kifejezések voltak. Az Erzsébet-rendet alapító kézirat a kormány ellenjegyzése nélkül adatott ki. Szónok Magyarország szuverenitásának megsértését látja e tényekben.

Bánffy Dezső báró miniszterelnök tiltakozik a megsértés ellen. Nem voltak sérelmek; a gyász lesújtó hatása alatt voltak rendetlenségek, de nem közjogi sérelmek és ezek is kikorrigáltak. Meglehet, hogy egyes külföldi uralkodók helytelen kifejezést használtak, de a pillanatban, midőn a fájdalmas érzés hatása alatt valaki táviratot fogalmaz, nem hívhatja elő a tanácsadót. A rendek alapítása tekintetében a törvény nem intézkedik; harmincéves gyakorlat szerint a király közvetlen környezeténél az ellenjegyzés mellőztetett; ha hibás is ez, de a gyakorlat ez. Kicsinyes okokat ily fájdalmas pillanatban nem való fölhozni.

Komjáthy Béla fönntartja főlshóllását s kijelenti, hogy a Házban e tárgyban nyilatkozni fog.

A bizottság a tételt elfogadta.

— **Reform a francia vezérkarban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A párisi *Soleil* értesülése szerint *Chanois* a hirszolgálat teljes újjászervezésének kérdésével foglalkozik.

— **A Dreyfus-pör revíziója.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A *Figaro* írja, hogy a revízió-bizottság elő-

adója, *Conrier*, a bizottság ülésén kijelentette, hogy a revíziót illetőleg osztja *Sarrien* miniszter nézetét.

— **A bukott alkirály vigasztalói.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Pekingből sürgönyzik a Reuter-ügynökségnek, hogy ott élénk megbeszélés tárgyat képezi Oroszország, Franciaország, Belgium, Spanyolország és Németalföld követeinek *Li-Hung-Csang* alkirálynál tett látogatása, a mely alkalommal sajnálkozásuknak adtak kifejezést bukása fölött.

— **Egy német költő halála.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Berlinből jelentik, hogy *Fontane Tivadar*, kiváló német költő meghalt.

Budapesti börze.

— Reich Jenő és Társa távirati jelentése. —

Bpest, szept. 21.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 8.54; későbbi szállítás: — — —
Tengeri, szept.: 4.45; őszre: 5.05. — *Rozs*, őszre: 7.35. — *Zab*, őszre: 5.35.

Az értéktőzsdén az árák a következők: Osztrák hitelrészvény: 355.40. — Magyar hitelrészvény: 389.75 — Államvasut: 381.75.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JOZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Szigetváron f. hó 26. és 27-én tartandó

országos vásár

miniszteri engedéllyel e hó 27. és 28-án fog megtartatni.

Morgenstern Mór
bérlo.

Látta

ön már a magyar

FLIEGENDE BLÄTTERT

a

„Pillangó“

cimű

lapot??

Minden

kávéházban,
kasinóban,
vendéglőben

megtéríthető.

Mutatványt ingyen küld a kiadóhivatal

Budapest,

VI., Teréz-körut 35.

Előfizetési ára:

3 hónapra 1 frt.

1311. sz.

1898.

Árverési hirdetemény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. törvényszék, mint csődbíróságnak 1898. évi 10960 számú végzésével, Dr. Szekrényessy Ferenc ügyvéd s tömeggondnok által képviselt közadós Büchler Riza csődügyében leltározott és a csőd-tömeghez tartozó 899 frt 20 kr. beszerzési, 605 frt 40 kr. becsértékű ingóságokra, a fentidézett pécsi törvényszék 11565. számú végzésével az árverés elrendelhetvén, annak Pécssett, ferencziek-utca 3. sz. alatt leendő megtartására határidőül 1898. évi szeptember hó 30. napján d. u. 2 órája tüzetik ki, mikor a bíróság leltározott kész férfiruhák, varrógép, üzleti berendezések s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólírt kiküldöttnél vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő ezen hirdeteménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt Pécssett, 1898. évi szeptember hó 18-ik napján.

Engler Kálmán

kir. bir. végrehajtó.

23279. szám

alisp. 1898.

*Baranyavármegye alispánja.***Verseny tárgyalási hirdetemény.**

A pécs-mohácsi törvényhatósági közut 5—6, a pécs-szegzárdi törvényhatósági közut 2—3, a hird-szászvári törvényhatósági közut 9—10, és a mohács-pécs-váradai törvényhatósági közut 1—2 km. szakaszain felállítandó 1—1 összesen tehát 4 darab **utkarparó ház 5758 frt 36 krral** előirányzott

építési munkálatainak

biztosítása iránt **folyó év október hó 1-én d. e. 10 órakor hivatalos helyiségemben** zárt ajánlatok utján

verseny tárgyalást

tartok.

Felhivom vállalkozni óhajtókat, hogy szabályszerű sajátkezüleg aláírt ajánlataikat, melyekben az ajánlott árkülönbözet **százalékban** számokkal és betűkkel kiirandó, 5 % óvadékképes bánatpénzzel (értékpapírral felszerelve a versenytárgyalás kitűzött kezdeteig **Koszits Kamill** vármegyei főjegyzőnél székház I. emelet) adják be.

Az építési munkálatokra vonatkozó műszaki iratok és feltételek a **kir. államépítészeti hivatalnál** (Mária-utca) a hivatalos órák alatt betekintheők.

Pécssett, 1898. szeptember hó 20-án.

Trixler Károly s. k.

Baranyavármegye alispánja.

Állami érem haladás
és versenyképességért

Főtüzlet:

a „Hattyu“ épületben
Király (fő) utca.

Schönwald Imre

ékszergyáros, óra- és látszerész Pécssett.

Telefonösszeköttetési szám 78.

Arany érem szép
és jó munkáért.

Eladó termek, raktárak

és műhelyek

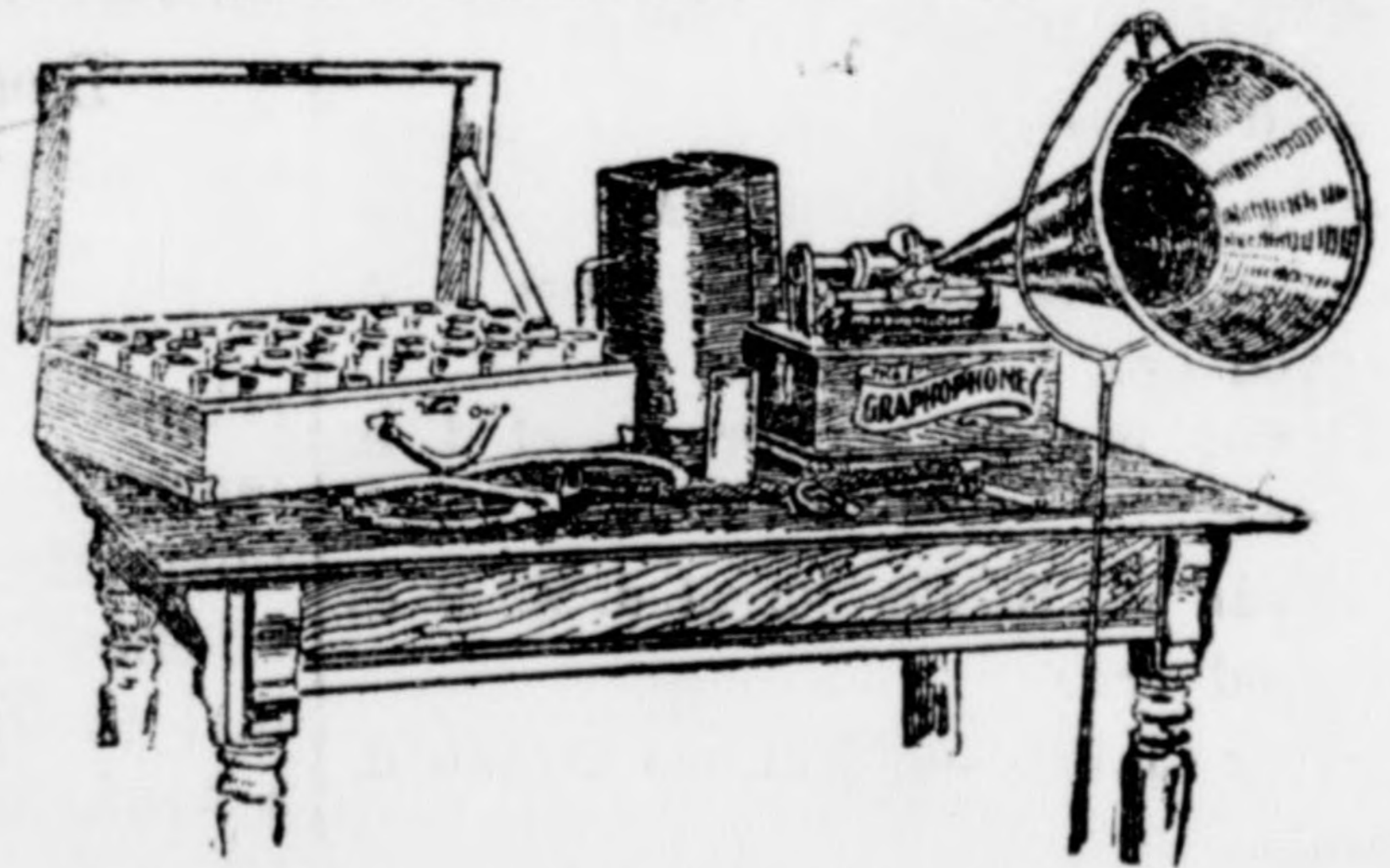
a „Hattyu“ udvarban.

Kellemes magánszórakozás!

Értésére adom a nagyérdemű közönségnek, miszerint a

Phonograph beszélőgép gyárnak

főlerakatát megkaptam és ilyeneket **teljes felszereléssel** állandóan raktáron tartok, melyeket nagyság szerint 100—140 forintig árusítok el.

A Phonograph beszélőgépek a legkitünőbb gyártmányuak és szép, tisztán érthető hangjuknál fogva általános kedveltségnek örvendenek. Családi körökben, kik otthonukban kívánnak szórakozni, a legszebb indulókat vagy operákat meglepő szépen eljátszatathatják. Ünnepekkor a legszebb toásztok vele felvehetők és még évek után is elmondathatják vele. Ugyszintén könnyű módszer új dalok megtanulására, amennyiben a gép egyszeri beéneklés után azt felveszi és hangos, fülbemászó hangon adja le, a hányszor csak kívánják.

Tisztelettel

Schönwald Imre.